

Vlaams
Parlement

vergadering **C138**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 25 februari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de controles op het dierenwelzijn – 977 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over zwaardere straffen voor dierenbeulen – 1006 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de controle op inbreuken tegen dierenwelzijn – 1023 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de aanpak van de zwervkattenproblematiek door steden en gemeenten – 1071 (2014-2015)	8
VRAAG OM UITLEG van Ludo Van Campenhout aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het houden van reptielen – 1070 (2014-2015)	9
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de opstelling van dierenartsen en de overheid tegenover grootschalige hondenkwekerijen – 1205 (2014-2015)	11
VRAAG OM UITLEG van Valerie Taeldeman aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over lokale verstrenging van de energieprestatieregelgeving – 995 (2014-2015)	14
Bijlage 1	16
Bijlage 2	16
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het verminderd aantal klanten die wisselen van energieleverancier – 966 (2014-2015)	17
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de vergoeding voor laattijdige aansluiting en heraansluiting, en langdurige stroomonderbreking – 1194 (2014-2015)	23
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de suggestie van de VREG inzake het doorrekenen van groenestroomcertificaten (GSC's) – 1213 (2014-2015)	27

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de controles op het dierenwelzijn – 977 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over zwaardere straffen voor dierenbeulen – 1006 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de controle op inbreuken tegen dierenwelzijn – 1023 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Voorzitter, minister, via de media vernemen we dat u namens de Vlaamse Regering overleg plant met de parketten om dierenmishandeling zwaarder te bestraffen. U pleit andermaal voor een controlemechanisme om sneller te kunnen ingrijpen omdat overtreders van de wet op dierenwelzijn vandaag te weinig worden vervolgd.

Dit jaar namen de diensten Dierenwelzijn al tientallen runderen, geiten, honden, katten, kippen, schapen en ezels in beslag wegens ernstige mishandeling. De inspectiediensten maken bij de inbeslagname een pv op dat wordt doorgestuurd naar het parket. U gaf aan dat de effectieve vervolging van wanpraktijken een prioriteit is, wat we terecht vinden. Precies daarom wilt u administratieve boetes opleggen om te vermijden dat zaken die bij het parket belanden, worden geseponneerd. Tevens wilt u preventief werken door het aantal controles op te drijven. In de beleidsnota is er onder meer sprake van het versterken van de inspectie door het inzetten van praktijkdierenartsen.

Minister, hoe concreet zijn uw plannen om overleg te voeren met de parketten over dierenmishandeling? Is hierover al contact geweest met de minister van Justitie? Blijkt uit cijfers van de afgelopen jaren, onder meer inzake seponeringen, dat de parketten dierenmishandeling daadwerkelijk als niet-prioritair hebben behandeld? Hebt u vanuit de parketten al signalen opgevangen dat ze over de nodige mensen en middelen beschikken om dierenmishandeling prioritair te behandelen? Werden er al vastgestelde overtredingen van verwaarlozing vanuit Vlaanderen aangepakt via administratieve boetes? Wat is de stand van zaken met betrekking tot het inzetten van praktijkdierenartsen voor controles? Tegen wanneer, met welk budget en onder welk statuut wilt u deze mensen inschakelen? Op welke manier zult u in uw ambitie om de controles tegen dierenmishandeling proactief op te voeren concreet de samenwerking opdrijven met de politie enerzijds en de lokale schepenen voor dierenwelzijn anderzijds?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, we hebben inderdaad in krantenartikelen gelezen dat u met de parketten zult overleggen om dierenbeulen zwaarder te bestraffen. Er moet volgens u ook meer controle zijn zodat er kan worden ingegrepen voor er klachten komen. De inspectiediensten maken bij de inbeslagname een pv op dat wordt doorgestuurd naar het parket. De kleine

overtredingen krijgen een boete, maar de schrijnende dossiers moeten voor de strafrechter komen. En dat gebeurt te weinig.

Verder wilt u ook een controlemechanisme installeren zodat er proactief en structureel ingegrepen kan worden en er niet moet worden gewacht op klachten. Volgens Bea Sannen van het Noodasiel Lommel komen de zwaarste mishandelingen en verwaarlozingen voor bij mensen die dieren uit winstbejag houden. Ze komen er te vaak vanaf met een kleine administratieve boete. De opvang- en zorgkosten voor de inbeslaggenomen dieren moeten ze bijvoorbeeld niet terugbetalen.

Volgens het Vogel- en Zoogdierenopvangcentrum in Heusden-Zolder is er te weinig slagkracht en moeten diereninspecteurs kiezen tussen de meest schrijnende toestanden. Er wordt gepleit voor het oude systeem van gerechtelijke inbeslagnames van dieren. Nu zijn die inbeslagnames administratief en moet bijvoorbeeld de politieagent die de vaststelling doet, beslissen of er een pv wordt opgemaakt en of het parket wordt ingeschakeld. De zaak komt vaak nog niet eens tot bij de procureur. Je kunt als dierenopvangcentrum de dader persoonlijk voor de rechter slepen, maar dan glippen ze al te vaak door de mazen van het net. Bij gerechtelijke inbeslagnames heb je automatisch een burgerlijke partijstelling met gerechtskosten voor de dader. Als de rechter dan zware straffen uitspreekt, werkt dat het meest doeltreffend.

Minister, tegen wanneer denkt u het controlemechanisme op te starten? Wie zal deel uitmaken van dit controlesysteem? Zult u werk maken van een sanctioneringssysteem waarbij de overtreder ook de opvang- en zorgkosten voor de dieren moet terugbetalen? Kan het oude systeem van gerechtelijke inbeslagnames opnieuw worden ingevoerd? Komen er meer diereninspecteurs om schrijnende toestanden vast te leggen?

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp-a): Minister, een van de pijlers van uw beleidsnota gaat over controle. Inbreuken tegen de regelgeving mogen niet langer onbestraft blijven. In uw beleidsnota kondigde u aan dat u een controlesysteem wilt ontwikkelen waarbij u proactief en structureel kunt ingrijpen zodat we niet steeds moeten wachten op klachten. Een van de concrete aspecten die u hebt aangekondigd, is overleg met de parketten en vragen voor meer vervolging. De organisaties die begaan zijn met dierenwelzijn vragen om zwaardere sanctionering bij dierenverwaarlozing. Volgens hen is het systeem van administratieve boetes achterhaald en staat het niet in verhouding tot de gepleegde misdrijven.

Een strengere aanpak en meer vervolging vinden we uiteraard erg goed. Om tot vervolging te komen, moet er echter voldoende controle zijn. Daar wringt het schoentje nog steeds. Als er geen vaststellingen zijn, zijn er geen dossiers bij de parketten en kan er niet worden vervolgd en bestraft.

Als ik goed ben ingelicht, waren er, voor dierenwelzijn een regionale bevoegdheid werd, in Limburg drie inspecteurs voor dierenwelzijn, twee via het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) en een via de Federale Overheidsdienst. Na de regionalisering van de bevoegdheid zouden het er maar twee meer zijn. Klopt het dat het aantal inspecteurs sinds de regionalisering is afgenomen? Dat zou bijzonder jammer zijn. Het FAVV doet vandaag nog vaststellingen in de praktijk, vooral bij landbouwbedrijven. Mij is niet helemaal duidelijk of het aspect dierenwelzijn nog door hen mag worden gecontroleerd. Als dat niet zo is, zou het kunnen kloppen dat het aantal controles is afgenomen.

Minister, hoe zult u een proactief controlesysteem in de praktijk ontwikkelen? Welke stappen zijn er daartoe al genomen? Wat zult u nog doen? Welke timing en welk budget stelt u voorop voor het controlesysteem? Hoeveel inspecteurs zijn

er actief? Hoeveel controles hebben ze gedaan? Ik had graag een opsplitsing per provincie, maar dat mag u me ook schriftelijk bezorgen. Klopt het dat het aantal lager is dan toen dierenwelzijn nog geen regionale bevoegdheid was? Kunt u de controles door het FAVV verduidelijken? Mogen zij het aspect dierenwelzijn nog controleren? Zo ja, doen ze dat? Zo neen, wie doet het dan wel? Hebt u al overleg gepleegd met de parketten? Zo ja, wat was het resultaat? Zo neen, welke timing stelt u voorop?

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, het is belangrijk dat er vaststellingen kunnen worden gedaan. Als er signalen zijn, is een kordate controle belangrijk. Daarnaast is het belangrijk dat er bij vaststellingen een snelle opvolging gebeurt. Ik heb de ervaring dat dit een hele procedure vergt bij de parketten. Een parket is een verdedigingsprocedure en dat heeft zijn tijd nodig, maar ik hoop dat u dit element ook meeneemt naar uw overleg. Er moet worden nagegaan hoe met spoed dergelijke procedure kan worden afgehandeld.

Het alternatief is dat er naar administratieve boetes wordt gegaan en dat het bij de parketten wordt weggehaald. Er wordt dan naar de lokale besturen gekeken of zij kunnen optreden. Dat is geen gezonde en correcte weg. Dierenwelzijn en dierenverwaarlozing controleren, vraagt de nodige expertise. Ik hoop dat er voldoende ruimte is bij experts om de controles te kunnen doen en eventueel pv's op te stellen. Dit moet niet worden afgewenteld op lagere niveaus. Samen met de parketten moet worden nagegaan hoe met spoed de opvolging kan gebeuren.

Wat gebeurt er in de tussenperiode? Op het moment dat dierenverwaarlozing wordt vastgesteld, worden dieren weggenomen maar soms blijven er nog dieren ter plaatse. De opvolging in de tussenperiode is vaak onzeker. Wie moet wat en wie is waarvoor verantwoordelijk? Dat is een belangrijk element om mee te nemen in de besprekingen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, dames en heren, er zijn inderdaad twee pijlers, enerzijds is er de controle en anderzijds de vervolging. Ik ga dieper in de op eerste pijler. Vandaag bestaat er een controlesysteem voor het opsporen van overtredingen van de regelgeving inzake dierenwelzijn. Die gebeurt enerzijds door de Inspectie Dierenwelzijn en anderzijds ook door politie en het FAVV. Het systeem is voor verbetering vatbaar. Ik wil de efficiëntie verhogen. We worden geconfronteerd met een stijging van het aantal klachten en controles. Daarnaast zijn er budgettaire beperkte middelen. In de eerste plaats wil ik een doorlichting en bijsturing van de werking van de Inspectie Dierenwelzijn. Ik verwacht voor deze zomer een eerste analyse, waarbij we door de bijsturing een omschakeling kunnen maken van louter reactieve controles naar een meer proactief handelen.

Dat kan tot stand komen door enerzijds het op punt stellen van duidelijk objectieve en efficiënte controle- en handhavingsprocedures en anderzijds door te controleren bedrijven meer te selecteren op basis van een risicoanalyse. Zo'n risicoanalyse moet onder andere mogelijk worden gemaakt door het meldpunt voor dierenartsen dat ik voor de zomer zal oprichten. De expertise die aanwezig is bij dierenartsen, moeten we gebruiken om op basis van een risicoanalyse heel doelgericht te controleren.

Er bestaat een goede samenwerking met verschillende politiezones. Die samenwerking wordt verder versterkt door het geven van opleidingen door inspecteur-dierenartsen aan de politie. Er zijn ook persoonlijke contacten tussen inspecteur-dierenartsen bevoegd voor de regio en de betrokken lokale agenten. Ze bieden actief advies en bijstand aan, zowel telefonisch als ter plaatse.

Daarnaast wil ik de praktijkdierenartsen inzetten bij controles in het kader van een actieplan tegen de problemen binnen de hondenhandel. Hiervoor zal in de eerste plaats worden overlegd met de dierenartsenorganisaties. Dat zal meer tijd vergen omdat nog verschillende aspecten onder ogen moeten worden genomen. Ik wil voor de zomer al het meldpunt voor dierenartsen oprichten. Dat lijkt me het meest prioritair en het meest eenvoudig. Het inzetten van praktijkdierenartsen bij controles vraagt meer werk en tijd.

Vandaag zijn er tien inspecteur-dierenartsen en twee controleurs die deel uitmaken van de Inspectie Dierenwelzijn. Ze voerden in 2014 1316 controles ter plaatse uit. Ik heb ook een provinciale opsplitsing. Het gaat om 266 controles in Limburg, 325 in Antwerpen, 224 in Vlaams-Brabant, 162 in Oost-Vlaanderen en 308 in West-Vlaanderen. In 2013 voerden de inspecteurs van het FAVV 4204 controles uit. Ik beschik niet over recentere cijfers. Er wordt ook een protocol afgesloten met het FAVV voor de controles op landbouwbedrijven en in slachthuizen, waarbij het FAVV problemen zal melden aan de Inspectie Dierenwelzijn. Om te vermijden dat er tweemaal op dezelfde locatie wordt gepasseerd, is er een meldingssysteem. Als het FAVV overtredingen vaststelt, dan melden ze dat onmiddellijk aan onze diensten en vice versa. Klachten en andere controles die buiten het normale werk van het FAVV vallen, worden sinds 1 januari 2014 door de Inspectiedienst Dierenwelzijn uitgevoerd.

Voor overtredingen van de dierenwelzijnsreglementering vastgesteld tussen 1 juli 2014 en 31 december 2014 – het moment van de overdracht – werden ongeveer 180 administratieve boetes uitgeschreven. Het zijn boetes die veel hoger liggen dan in het verleden. Het gaat om minimum 312 euro, wat bijna het dubbele is in vergelijking met het verleden. Vanuit de vaststelling dat in het verleden te veel werd doorgestuurd naar de parketten en daar bleef liggen en werd geseponeerd, hebben we ervoor gekozen om een duidelijk onderscheid te maken. De kleinere vergrijpen gaan we administratief afhandelen met een duidelijke boete die hoger ligt. We gaan anderzijds niet alles meer naar de parketten doorsturen, wel nog de grotere overtredingen. We verwachten dat er dan effectieve vervolging wordt ingesteld. We zorgen er dus voor dat ze geen grote lading meer krijgen van allerhande overtredingen, maar we gaan ervan uit dat een kleiner volume effectief wordt vervolgd.

Er waren ook vragen over inbeslagneming in het kader van de Dierenwelzijnswet. Er is altijd een administratief beslag geweest. In het verleden bestond daar nogal wat onduidelijkheid over. Net daarom is er in 2012 een verduidelijking van de wet gekomen. Volgens artikel 42 van de Dierenwelzijnswet zijn de kosten voortvloeiend uit de inbeslagname van dieren ten laste van de eigenaar. Indien de dieren worden teruggegeven aan de eigenaar, wordt steeds als voorwaarde opgelegd dat hij de opvangkosten moet betalen. In die gevallen is er dus geen probleem. Eigenaars van wie de dieren definitief in beslag worden genomen, zijn vaak niet geneigd om voor die kosten op te draaien.

Sinds enige tijd bestaan er expertisenetwerken om specialisatie binnen de parketten te ondersteunen. Er is bijvoorbeeld het expertisenetwerk Leefmilieu, er is het expertisenetwerk Natuur en Energie. Dat hele expertisenetwerk Leefmilieu, Natuur en Energie omvat ook Dierenwelzijn.

Naar aanleiding van de zesde staatshervorming wordt een formele vertegenwoordiging van de gewesten in de verschillende expertisenetwerken gepland. Daarnaast hebben we sinds kort ook de mogelijkheid om vervolgingsprioriteiten aan te duiden. Ik heb aan de minister-president gevraagd om overtredingen in het kader van de dierenwelzijnsreglementering mee te nemen als aanduiding van een vervolgingsprioriteit voor Vlaanderen. Ik doe dat niet zelf, dat gaat via de minister-

president, die dat aanmeldt. Hij heeft toegezegd om dat te doen en dus ook dierenwelzijnwetgevingsovertredingen mee te nemen als vervolgingsprioriteit.

Het gevolg dat door het parket wordt gegeven aan een dossier, wordt niet steeds meegedeeld aan de dienst Dierenwelzijn. Daarover kan ik geen concrete cijfers geven, maar enkel de empirische vaststelling dat er in het verleden op dat vlak te weinig gebeurde.

– De heer Wilfried Vandaele treedt als voorzitter op.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Het is een goede zaak dat het meldpunt dierenartsen nog voor de zomer zal worden opgericht. Daar ben ik blij mee. Minister, u zegt dat u voor het inzetten van meer controles door praktijkdierenartsen, meer tijd nodig zult hebben. Als u daar echt werk wilt van maken, zal het nodig zijn om die zo snel mogelijk in te zetten. We zullen dat grondig opvolgen.

Minister, wij steunen u in uw visie over proactief beleid. Dat is een heel belangrijke piste in deze problematiek. Op welke manier zult u dat doen? Gaat u de samenwerking met de politie, die soms wel goed verloopt, nog opdrijven? Of gaat u de contacten met de lokale schepenen opdrijven?

Minister, welk overleg zult u hebben met de parketten? Is er al overleg geweest met de minister van Justitie? Wat zijn uw plannen om in overleg te gaan met de parketten?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik heb al eens cijfers opgevraagd over meldingen bij de dienst Dierenwelzijn. In vergelijking met 2013 waren er in 2014 honderd extra meldingen van mensen die klaagden over een buur, waar iets gaande was. Het is een grote stijging, maar het is een positief signaal dat mensen bewuster worden en meldingen doorgeven aan het FAVV, aan de politie, aan de dienst Dierenwelzijn en hopelijk ook aan het meldpunt en aan de dierenartsen zelf. Dat is een positieve evolutie. Ik hoop dat er nog verder kan worden gesensibiliseerd. We zien dagelijks berichten in de krant over dierenmishandelingen. Het kan een bijdrage zijn aan de samenleving dat het ook in de pers komt, en dat die mensen worden gestraft. We hebben er baat bij dat die zaken in de pers komen.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp-a): Het is positief dat u meer gericht wilt controleren, en dat u met het meldpunt dierenartsen eerst een risicoanalyse wilt doen. Dan kunt u meer gericht controleren, en zijn er geen nodeloze controles.

Minister, u haalt cijfers aan van 2013 en zegt dat u een protocol hebt waarin de federale dienst aan de Vlaamse dienst meldingen doet. Ik hoop dat dat systeem effectief werkt. Zoiets moeten we opvolgen. In de praktijk beschouwt de federale overheid dit niet meer als een prioriteit voor de inspecteurs van het FAVV. Dat zou bijzonder jammer zijn. Het is te gek dat diensten die op het terrein zaken vaststellen, dat niet melden aan onze inspectiediensten.

Minister, u hebt het over tien inspecteurs en twee controleur-inspecteurs. Is dat aantal lager dan voorheen? Als dat niet zo is, kunt u dat misschien nog rechtzetten. Anders stel ik er een schriftelijke vraag over.

Met het administratief afhandelen van de kleine vergrijpen heb ik uiteraard geen probleem. Maar is het gedefinieerd wat kleinere vergrijpen zijn? Of is dat volgens interpretatie?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dat laatste is natuurlijk altijd een inschatting, een appreciatiebevoegdheid in hoofde van de Inspectie Dierenwelzijn, voor zover de vergrijpen, die duidelijk zijn opgelijst in het kader van de dierenwelzijns-wetgeving, daartoe de ruimte laten.

Wat was uw voorlaatste vraag, mevrouw Robeyns?

Mevrouw Els Robeyns (sp·a): Het aantal inspecteurs?

Minister Ben Weyts: Dat aantal is niet afgenomen. Ik zal laten nagaan in welke mate onze diensten minder doorkrijgen van de collega's van het FAVV.

De samenwerking met de politie wil ik vooral doorvoeren via de intensifiëring van de opleidingen. Onze Inspectie Dierenwelzijn geeft een korte opleiding aan politieagenten in specifieke politiezones om daar de sensitiviteit voor het probleem te verhogen. Uiteindelijk is het een kwestie van agenten die gevoelig zijn voor dat probleem en het au sérieux nemen en zelfs proactief te werk willen gaan. Ik zie dat er rechtstreekse contacten zijn tussen politie en de Inspectie Dierenwelzijn, en dat werpt vruchten af.

De aanduiding van vervolgingsprioriteiten gaat niet rechtstreeks van de ministers van de Vlaamse Regering naar de minister van Justitie. Die worden overgemaakt via de minister-president. Hij heeft toegezegd om dat ook te doen. Hij maakt het over aan de minister van Justitie, en vandaar gaat het naar het college van procureurs-generaal.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de aanpak van de zwurfkattenproblematiek door steden en gemeenten – 1071 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Wilfried Vandaele

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Mevrouw Sofie Joosen (N-VA): Vele steden en gemeenten worden dagelijks geconfronteerd met de problematiek van zwurfkatten. Op basis van de Dierenwelzijnswet dragen steden en gemeenten de verantwoordelijkheid voor de aanpak van de zwurfkattenproblematiek. In de praktijk is het zo dat vele lokale besturen reeds een beleid ter zake voeren, en dat is uiteraard een goede zaak.

In januari echter ontvingen de lokale besturen een schrijven van de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen (NGROD). In dit schrijven wensen zij de dwingende manier waarop dierenartsen door steden en gemeenten worden benaderd, onder de aandacht te brengen. Dierenartsen voelen zich geïntimideerd door vragen om hun tarieven te verlagen. Men ervaart dreigementen om bestaande samenwerkingen stop te zetten.

De NGROD wil aan de lokale besturen uitdrukkelijk laten weten dat het dierenartsen deontologisch niet is toegelaten tarieven te hanteren die de kwaliteit van de dierengeneeskunde in het gedrang brengt. De NGROD vraagt overleg

tussen dierenartsen en steden en gemeenten. Verder vragen ze steun voor deze problematiek vanuit de Vlaamse overheid.

Minister, hebt u het schrijven ontvangen? Bent u op de hoogte van deze problematiek en wat is uw visie? Zult u deze oproep steunen? Indien ja, op welke manier?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb die brief inderdaad ontvangen en ben me bewust van de problematiek. Dierenartsen spelen een belangrijke rol in het bewaken van het welzijn van dieren. Dat blijkt uit de actieplannen die steden en gemeenten ontwikkelen om die zwervkattenproblematiek aan te pakken.

De taak van de dierenartsen bestaat er net in toe te kijken dat die aanpak diervriendelijk en efficiënt is. Het is belangrijk dat die activiteit behoorlijk wordt gehonoreerd. Het is niet mijn bevoegdheid om tussen te komen in de prijszetting. Daar enige druk uitoefenen, laat staan dwang, is contraproductief en tegen hun eigen belang. Elke stad en gemeente heeft er alle baat bij om te kunnen rekenen op een goede samenwerking met de betrokken dierenartsen. Als die druk, laat staan dwang, zouden uitoefenen, is dat contraproductief.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Mevrouw Sofie Joosen (N-VA): Minister, ik heb nog twee bijkomende vragen. Zou het een goed idee zijn om die problematiek mee te nemen naar het overleg dat u plant met de lokale schepenen van dierenwelzijn? Een kanttekening daarbij is wel dat niet alle steden en gemeenten een schepenen hebben die bevoegd is voor dierenwelzijn.

In een antwoord op mijn schriftelijke vraag van 20 januari liet u weten dat u niet over gegevens beschikt over het aantal steden en gemeenten dat een beleid voert, en op welke manier ze dat voeren. Is het mogelijk en nuttig om die gegevens in de toekomst toch bij te houden of te registreren?

Minister Ben Weyts: Uw suggestie in verband met de schepenen neem ik zeker mee. Verder tracht ik de link te leggen naar de VVSG om mee informatie te verwerven via dat kanaal. Dat lijkt me het meest aangewezen voor lokale problemen en het lokale beleid dat wordt gevoerd inzake dierenwelzijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludo Van Campenhout aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het houden van reptielen – 1070 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Wilfried Vandaele

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): De laatste jaren won het houden van reptielen sterk aan populariteit. Reptielen vormen echter een zeer heterogene diergroep, met talloze soorten en ondersoorten. Deze dieren hebben zeer uiteenlopende behoeften waaraan voldaan moet worden om ze met voldoende respect voor het dierenwelzijn te kunnen houden. Het gaat over behoeften zowel wat betreft voeding als wat betreft huisvesting.

In het kader van de huisvesting van reptielen moet er ook bijzondere aandacht worden besteed aan de veiligheid, zodat bijvoorbeeld het ontsnappen van

potentieel gevaarlijke reptielen vermeden wordt. Dat gevaarlijke reptielen ontsnappen, is vaak in steden en gemeenten een probleem, dat zeer gemedia-tiseerd is.

Voor het houden van sommige reptielen die door hun agressiviteit, giftigheid of gedrag een potentieel gevaar betekenen, bestaat nu reeds een vergunningsplicht en voor het houden van minder dan dertig dieren die geen potentieel gevaar zijn, bestaat een meldingsplicht bij de milieudienst van de gemeente. Echter, zonder een goede opvolging en controle zullen heel wat houders van reptielen hieraan niet voldoen.

Minister, in de beleidsnota Dierenwelzijn vermeldt u terecht dat deze dieren niet zomaar door iedereen gehouden kunnen worden en dat dit tot heel wat welzijnsproblemen leidt. U spreekt dan ook de ambitie uit om, naar analogie met de bestaande positieve lijst voor zoogdieren, te onderzoeken of de mogelijkheid bestaat om een positieve lijst voor reptielen op te stellen, zodat er duidelijkheid komt over welke reptielen men al dan niet mag houden.

Minister, zijn er reeds initiatieven genomen om te komen tot een positieve lijst voor reptielen? Zo ja, welke? Hebt u de intentie om naast het mogelijk opstellen van een positieve lijst, ook andere initiatieven te nemen die het houden van reptielen moet begeleiden, zoals normen voor huisvesting, voeding of het beperken van het aantal dieren per eigenaar? Hebt u de intentie om de controle op het houden van reptielen te verscherpen?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): De heer Van Campenhout stipt een zeer terechte bezorgdheid aan. Het houden van reptielen spreekt zeker de laatste jaren bij veel mensen tot de verbeelding. In de praktijk is het toch wel een speciale manier om dieren te houden. Het is belangrijk dat geweten is dat sommige van die dieren gevaarlijk zijn en dat die in de juiste omstandigheden en op de juiste manier moeten worden gehouden.

Ik wil me graag aansluiten bij de vragen van de heer Van Campenhout. Minister, beschikt u op dit ogenblik over een lijst van de houders van reptielen, gezien de vergunningsplicht en de meldingsplicht? Wordt dat op een of andere manier door uw administratie bijgehouden of zijn daar plannen voor? Betreffende mogelijke incidenten of incidenten die er al gebeurd zijn, wilde ik graag weten of u daar een overzicht van hebt. Hebt u daar op een of andere manier een zicht op? Welke werkwijze en welke parameters zult u hanteren om die positieve lijst op te stellen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Er wordt nagegaan welke soorten reptielen kunnen worden gehouden zonder reëel risico voor het welzijn en de gezondheid van mens en dier. Ik hoop tegen begin volgend jaar een voorstel van lijst aan de Vlaamse Regering te kunnen voorleggen. Dat is een grootscheepse oefening. Vanaf dan zouden we moeten weten waaraan en waaraf.

Ik heb momenteel niet de intentie om naast de opstelling van een positieflijst nog andere regelgevende initiatieven op dat vlak te nemen. Het vastleggen van die positieflijst is op zich al een hele oefening. Ik heb ook niet echt een overzicht van incidenten ter zake, maar ik zal dat wel opvragen, of misschien moet u me daar een schriftelijke vraag over stellen. Dan kan ik dat eens nagaan. Ik denk echter dat dat niet echt wordt geïnventariseerd, voor zover het ons gemeld werd en wordt door de politiezones.

De ervaring met de positieflijst van zoogdieren heeft geleerd dat dat een efficiënt middel is dat welzijnsproblemen bij moeilijk te houden dieren beperkt. Dat is enerzijds zo doordat die dieren niet meer openlijk te koop kunnen worden aangeboden waardoor impulsaankopen worden vermeden. Het staat soms een beetje stoer om zo vreemd mogelijk uitziende en zo kleurrijk mogelijke reptielen te hebben. Op dat vlak kan je wel wat vinden. Anderzijds is dat ook zo vanwege een sterkere sociale controle die bestaat, zo stellen we vast, op basis van die positieflijst voor zoogdieren.

Ik heb niet de intentie om de controles die worden uitgevoerd door de inspectiedienst op het houden van reptielen te intensifiëren. Ik hoop dat we een baken kunnen verzetten door die positieflijst. Maar nogmaals, dat is een grootscheepse oefening. Ik hoop dat tegen volgend jaar rond te kunnen hebben.

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik denk inderdaad dat een positieflijst een positieve stap is in de goede richting.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de opstelling van dierenartsen en de overheid tegenover grootschalige hondenkwekerijen – 1205 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Wilfried Vandaele

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Voorzitter, minister, Vlaanderen telt 630 hobbykwekers, 114 professionele kwekers en 67 kweker-handelaars van pups. Deze erkende kwekers hebben een marktaandeel van ongeveer 42.000 pups per jaar op een totaal van 150.000 pups. Dit betekent dat het merendeel van de pups niet via dit circuit wordt gekweekt. Toch wordt doorgaans net deze sector met argwaan bekeken met betrekking tot het naleven van de normen inzake dierenwelzijn vanwege de grootschalige kweek van pups, terwijl net deze sector het strengst gecontroleerd wordt. Ook door de dierenrechtenorganisaties en de consument wordt in eerste instantie naar hen gekeken uit angst voor het dierenwelzijn van de pups, al moet gezegd dat grootschaligheid voor hondenkweek op zich geen illegale activiteit is.

Vanzelfsprekend moet iedereen zich aan de regels houden en zijn controles hierbij een fundamentele beleidspijler om het dierenwelzijn van de pups en hun moederdieren te verzekeren. Maar de vraag wordt meer en meer gesteld of een al te sterke nadruk op het repressieve aspect de juiste benadering is.

Zo heeft Robin Hargreaves, de voormalige voorzitter van de British Veterinary Association (BVA) op een congres eind vorig jaar hardop de vraag gesteld of het dierenartsenberoep zich anders moet opstellen ten aanzien van grootschalige puppy farms. Deze op het eerste gezicht controversiële denkpiste werd ingegeven vanuit het gegeven dat de vraag naar puppy's groter is dan het aanbod en dat er gevreesd wordt dat dit hiaat wordt opgevuld met geïmporteerde puppy's van zeer twijfelachtige afkomst. Hargreaves vroeg zich af of het niet aangewezen zou zijn dat dierenartsen een betere samenwerking en communicatie zouden opstarten met de meer 'verlichte' mensen binnen de grootschalige hondenkweekwereld en hun kwaliteitsniveau optrekken, zodat de vraag naar buitenlandse puppy's vermindert.

Een beter begeleide en ondersteunde kweek, zelfs als die dan gerealiseerd wordt door eerder grootschalige kwekers, zou dan beter aan de vraag moeten voldoen.

De Vlaamse markt voor pups vertoont gelijkaardige kenmerken als de Britse. Bijgevolg is het aangewezen dat we onszelf ook in Vlaanderen kritisch durven te bevragen over de houding van dierenartsen en de overheid ten aanzien van eerder grootschalige puppy farms met het oog op het voorzien in een standaard waarin het welzijn en het normaal ontwikkelen van moederdier en pup absoluut veilig wordt gesteld. Dit moet dan vanzelfsprekend een onderdeel uitmaken van een breder 'framework' dat ook aandacht schenkt aan bijvoorbeeld de controles en het sensibiliseren van de consument.

Minister, hoe staat u tegenover de controversiële stelling dat we aan de vraag naar puppy's kunnen voldoen door een betere en door dierenartsen begeleide en ondersteunde kweek, ook al wordt die deels gerealiseerd door eerder grootschalige kwekers? Bent u de mening toegedaan dat er sowieso moet worden gezocht naar een betere balans van begeleiding en ondersteuning van kwekers enerzijds en strengere controles anderzijds?

Welk framework voor grootschalige puppykweek is voor u aanvaardbaar en haalbaar met het oog op het voorzien in een standaard waarin het welzijn van pups en moederdieren wordt veiliggesteld? Zult u deze problematiek laten onderzoeken door de Raad voor Dierenwelzijn?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, collega De Vroe haalt het optrekken van het interne kwaliteitskweekniveau aan, waarin dierenartsen een zeer grote rol spelen. Volgens mij moet dat breder opengetrokken worden. Het verbeteren van de kwaliteit start al bij de keurmeesters op hondenshows. Zij bepalen daar namelijk het merkproduct waarvan fokkers het afgeleide product verder gaan kweken. Als men op hondenshows al gebreken als schoonheidsidealen gaat bepalen, zijn we niet goed bezig. Dat zijn uiteraard belangrijke opmerkingen die ik moet overmaken aan de minister van Landbouw, waar het fokkerijbesluit onder valt. Ik zal de minister daar zeker verder over ondervragen.

Ik wil me aansluiten bij de vraag hoe we de marktbehoeften best kunnen invullen. Dat is zeker een belangrijke vraag die we moeten stellen. Ze past ook in het kader van het rabiësvaccinatieplan, dat de bedoeling heeft om minder import te krijgen. Wij weten niet wat het effect daarvan zal zijn. Zal er minder import zijn? Zal dat een zeer groot effect hebben? Zal dat een klein effect hebben? Dat is nog een beetje koffiedik kijken en afwachten. We moeten wel waakzaam blijven voor nieuwe circuits die kunnen ontstaan door verminderende import. De hond blijft immers een zeer gegeerd product bij ons. Mensen willen honden. Wij hebben die honden ook nodig. Er zal een groot deel import nodig blijven. We moeten waakzaam blijven voor circuits die we zeer moeilijk kunnen controleren. De grootschalige kwekerijen kunnen wij nog enigszins controleren, maar bijvoorbeeld de handel op internet wordt een zeer moeilijk controleerbaar circuit. Heeft het beleid ook daar aandacht voor?

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens (CD&V): Ik wil me bij deze laatste opmerking aansluiten. Ik heb ongeveer dezelfde ongerustheid. Ik heb begrepen dat wij in Vlaanderen niet de pups kunnen fokken die er nodig zijn. Anderzijds begrijp ik dat sinds 29 december de nieuwe Rabiësrichtlijn van kracht is en dat de puppy's die worden ingevoerd, puppy's moeten zijn van zestien weken, als ik de quarantaineweek meetel. Ik maak de optelsom: op twaalf weken inenten, dan drie weken vooraleer ze kunnen worden vervoerd, en dan bij de handelaar zelf

nog een week in quarantaine. Dat betekent dat een pup zestien weken is. Ik vraag me af of de consument die pup van zestien weken wil. Minister, ik heb het hier al eerder gezegd dat ik zeer bevreesd ben. Men wil toch voldoen aan de vraag van de consument naar pups van acht weken. Een pup van acht weken is immers veel aantrekkelijker voor de consument dan een van zestien weken. Er is ook een rationele reden voor, namelijk het socialiseren van de pup. Ik blijf de vrees uitdrukken dat er alternatieve circuits zullen ontstaan om die pups op een illegale manier toch hier binnen te krijgen en dat we door de Rabiësrichtlijn meer illegale pups zullen krijgen dan tevoren. Dat is nooit de bedoeling geweest van die richtlijn. Minister, deelt u die mening? Kunnen ter zake initiatieven worden genomen om te vermijden dat we extralegale circuits krijgen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Vooraleer we het ene of het andere circuit uitsluiten, moeten we, zoals Hargreaves zelf heeft vermeld, nagaan of het alternatief niet slechter is. Ik verkies inderdaad ook een degelijk gecontroleerd netwerk van erkende kwekers dan een oncontroleerbare handel, bijvoorbeeld via internet. Dat spreekt voor zich. In eerste instantie moet de instroom van klachten in kaart worden gebracht en geobjectiveerd door de oprichting van een meldpunt waar dierenartsen aandoeningen bij pas aangekochte pups kunnen signaleren. Net via die weg wil ik natuurlijk ook informatie inwinnen over de gezondheidstoestand van verkochte dieren, gekoppeld aan hun herkomst en dus de plaats van verkoop, zodat we veel efficiënter en doelgerichter kunnen optreden. Ik wil op die manier een objectief beeld krijgen in welk circuit vergrote risico's bestaan voor het aankopen van ongezonde pups en aan de hand van die informatie effectief beleidskeuzes maken. Dit is ook een antwoord op de legitieme vrees van collega Ceysens.

Het doel moet zijn om een reglementair kader te creëren dat ertoe bijdraagt dat de consument een pup kan kopen die gezond en gesocialiseerd is. Bijkomend wens ik ook dat de kweekteven een dierwaardig leven kunnen leiden en met de nodige zorgen worden omringd. Daarom zijn er al stappen gezet voor het verlenen van een erkenning. Vroeger kon dat op basis van een papieren dossier. Vandaag kan dat niet meer. Men gaat zich ter plaatse vergewissen van de toestand waarin die dieren worden gehouden en worden gekweekt. Op basis van die fysieke vaststelling van de omstandigheden wordt al dan niet een erkenning verleend.

De gevolgen van de rabiësregelgeving zijn ook enigszins relatief. Het argument van de consument is belangrijk als het gaat over de socialisatie, maar socialisatie kan ook in het nest of op de plaats van geboorte. Socialisatie heeft betrekking op het leren omgaan van dieren met kinderen, met mensen, met verkeer, met externe prikkels. Dat hoeft niet noodzakelijk te gebeuren bij de nieuwe baas. Ik ga er ook van uit dat die vijftienwekenregel ook de binnenlandse kwekers ten goede zal komen. Mensen hebben graag een jonger pupje dat ze kunnen verkrijgen via de binnenlandse kwekers. Het is geen slechte zaak.

De Raad voor Dierenwelzijn heeft zich ook over dit vraagstuk gebogen in de loop van vorig jaar. Hij kwam tot het besluit dat er geen wetenschappelijke bewijzen zijn dat socialisatie van pups meer verzekerd is in kleine hondenfokkerijen dan in grote fokkerijen. De stellingname van de BVA illustreert dat veel landen dezelfde vragen hebben. Mijn diensten volgen die evolutie op. Indien zich nieuwe onderzoeksresultaten aandienen, zal ik het advies van de Raad voor Dierenwelzijn inwinnen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, is het mogelijk om een verslag te krijgen?

Minister, het is uiteraard logisch dat we er alles aan moeten doen om aan de consument gezonde en gesocialiseerde pups te bezorgen. Ik sluit me ook aan bij de bezorgdheid van de heer Ceyssens. We moeten dat via een gereguleerd kader doen en we moeten ervoor zorgen dat we effectief naar een betere situatie gaan. We zullen het zeker, samen met u, verder opvolgen. Ik hoop dat ik zo snel mogelijk het advies van de Raad voor Dierenwelzijn mag ontvangen.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens (CD&V): Minister, ik deel volledig uw mening dat als de Rabiërichtlijn een opwaardering van de binnenlandse hondenfokkerijen tot gevolg kan hebben, dat positief is. Ik ben er zeker van dat er heel veel fokkers zijn die hun uiterste best doen om in de beste omstandigheden pups te kweken en te laten opgroeien.

Het probleem is dat de consument zeker moet weten dat hij een Belgische pup heeft. Als de pup wordt ingevoerd, zijn er wel achterpoortjes om die als Belgische pup te verkopen. Ik herhaal daarom nog eens mijn voorstel om bij elke Belgische pup de vader en de moeder te registreren. Dat zou ook andere dingen kunnen oplossen. Het zou kunnen vermijden dat er meer pups worden gekweekt dan in werkelijkheid mag, dat er zwarte circuits ontstaan enzovoort. Een teef kan wel vrij grote nesten werpen, maar ze kan toch geen dertig pups op een jaar voortbrengen. Op die manier voer je extra promotie voor de binnenlandse fokkers. Dat is een positieve bescherming want achterpoortjes zullen altijd worden gezocht. Ik ben ervan overtuigd dat als de consument weet dat de pup die hij koopt zeker hier is gekweekt, hij zelf ook op zoek gaat naar die pups. Zo kunnen illegale circuits gemakkelijker droog worden gelegd. Ik zou toch nog eens willen aandringen om die piste grondig te onderzoeken.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Ik sluit me graag aan bij het pleidooi van de heer Ceyssens, maar ik wil ook blijven pleiten voor het sensibiliseren van kweek in eigen land, met name een gezonde kweek met voldoende diversiteit, waarbij men gebreken niet als een gebrek aan schoonheidsideaal beschouwt. Met gebreken komen er ook gezondheidsproblemen. Interne kweek blijft het beste circuit omdat men het kan controleren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Valerie Taeldeman aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over lokale verstrenging van de energieprestatieregelgeving – 995 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Wilfried Vandaele

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik heb deze vraag om uitleg ingediend op vraag van een aantal lokale besturen die op een intensieve manier bezig zijn om de burgemeestersconvenant te ondertekenen. De burgemeestersconvenant heeft te maken met het implementeren van een lokaal klimaatbeleid. De lokale besturen hebben de ambitie om een CO₂-vrije gemeente

te worden. Mijn vraag gaat over de mogelijkheden die er zijn om energieprestatieregelgeving lokaal al dan niet te verstrengen.

– De heer Bart Nevens treedt als voorzitter op.

Volgens het Energiedecreet kunnen lokale besturen onder bepaalde voorwaarden voor nieuwe wijken strengere eisen voor het E-peil en het K-peil opleggen. Op die manier kan een lokaal bestuur ecowijken met een strengere E-peil promoten of ontwikkelen. Dit past in een soort voorlopersbeleid van lokale besturen waarbij men vroeger dan volgens de geldende regelgeving gepland is, strengere E-peileisen stelt. Gemeenten zijn in dit kader ook verplicht om in te staan voor de handhaving van die strengere eisen in de vorm van administratieve geldboetes.

Om het overzicht te bewaren is het niet aangewezen om alle Vlaamse gemeenten de vrijheid te laten om de strengere EPB-eisen voor nieuwe wijken volledig zelf in te vullen. Als de 308 steden en gemeenten allen verschillende eisen zouden stellen, dan zou dat onvermijdelijk leiden tot een onoverzichtelijk lappendeken aan verschillende energie-eisen. Dat heeft natuurlijk ook een impact op de bouwsector omdat het onduidelijk is welke energie-eisen er van toepassing zijn in de gemeente.

Er waren plannen dat de Vlaamse Regering een standaardpakket zou opmaken waarmee lokale besturen aan de slag kunnen om binnen bepaalde grenzen de strengere EPB-eisen op te leggen voor nieuwe projecten.

Minister, kunt u toelichten wat de stand van zaken is inzake het opmaken van een standaardpakket waarmee gemeenten aan de slag kunnen om voor nieuwe wijken strengere EPB-eisen op te leggen dan de eisen die op dat moment van kracht zijn? Op welke manier kunnen gemeenten deze strengere energieprestatie-eisen opleggen? Met andere woorden, gebeurt dit in de vorm van een stedenbouwkundige verordening, via een gemeenteraadsbesluit of andere? Wat wordt in dit kader precies verstaan onder 'nieuwe wijken'? Met andere woorden, voor welke projecten is deze strengere regelgeving van toepassing? Welke voorwaarden zijn hieraan verbonden? Binnen welk kader dienen de openbare besturen die strengere energieprestatie-eisen opleggen, de handhavingsmaatregelen te organiseren? Hebt u een zicht op hoeveel en welke gemeenten plannen hebben om strengere energieprestatie-eisen op te leggen dan de eisen die opgenomen zijn in de 'standaard EPB-regelgeving'?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Het is een interessante vraag omdat gemeenten dat ook kunnen doen via een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Gemeenten hebben lokale autonomie. Minister, zult u gemeenten stimuleren om bijvoorbeeld voor nieuwbouwwijken te streven naar een lager E-peil?

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Voorzitter, ik zal u straks het antwoord bezorgen want er zitten ook wel wat grafieken en tabellen bij die bij het verslag kunnen worden gevoegd.

De standaardpakketten waarmee gemeenten aan de slag kunnen om voor nieuwe wijken strengere EPB-eisen op te leggen, zijn vastgelegd in het Energiebesluit. De Vlaamse Regering heeft daarbij twee verstrengde eisenpakketten vastgelegd waaruit gemeenten kunnen kiezen. Voor nieuwe woongebouwen waarvan de stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd vanaf 1 januari 2016, kan de gemeente kiezen tussen een eerste pakket dat een verstrenging van de E-peileis naar E30 bevat en een tweede pakket dat een combinatie van een strengere E-

peil, namelijk E20, en een strenger K-peil, namelijk K25, bevat. De grafiek hierover zal ik u bezorgen (zie [bijlage 1](#)).

Om bouwheren aan te sporen om zeer energiezuinig te bouwen, bestaan momenteel volgende financiële ondersteuning. Er zijn de premies van de netbeheerders. Wie beter doet dan de verplichting krijgt daar premies voor. Die premies moedigen de voorlopers en vroege volgers aan om zuiniger te bouwen. Er is de vermindering van de onroerende voorheffing. Energiezuinig bouwen geeft ook recht op een vermindering van de onroerende voorheffing. Die vermindering wordt bepaald aan de hand van het E-peil van de wooneenheid (zie [bijlage 2](#)).

Die ondersteuningsmaatregelen maken gebruik van de categorie waartoe uw gebouw behoort. De voorlopers krijgen meer ondersteuning dan de vroege volgers.

Naast het aanscherpingspad voor het E-peil heeft de vorige Vlaamse Regering een schaduwpad vastgelegd. Dat schaduwpad zal zowel toegepast worden voor ondersteuningsmaatregelen, de premies van netbeheerders en de verlaging van onroerende voorheffing, als voor het voorlopersbeleid.

Het voorgestelde schaduwpad bestaat in een eerste periode uit twee niveaus, die enerzijds de 'vroege volgers' vertegenwoordigen en anderzijds de 'voorlopers'. Het voordeel van twee niveaus is dat beide doelgroepen bereikt kunnen worden. Met één niveau zouden ofwel de voorlopers onvoldoende ondersteund worden, ofwel zullen de vroege volgers uit de boot vallen.

Onder de vroege volgers behoren de mensen die al vanaf de invoering van het kostenoptimale eisenniveau opteren voor het toepassen van het bijna-energie neutrale niveau. Zij kiezen al voor een volgende mijlpaal binnen het beleid. Naarmate het aanscherpingspad gevolgd wordt richting bijna-energie neutraliteit, wordt de nood om die groep te ondersteunen steeds kleiner. Dat niveau wordt dan immers de eis.

De voorlopers gaan daarnaast steeds een stapje verder en streven al naar energie neutrale gebouwen. Omdat het verschil met de kostenoptimale eis aanvankelijk nog groot is, kan dat niveau stapsgewijs evolueren tot op het energie neutrale niveau. Op termijn zal enkel nog het energie neutrale niveau ondersteund worden.

Voor residentiële gebouwen geeft dat volgende tweesporenbeleid. Voor de E-peil-eis is dat in 2015 E60, in 2016 E50, in 2018 E40, in 2020 E35 en in 2021 E30 of bijna energie neutraal (BEN).

Het E-peil voor de vroege volgers is in 2015 E40, in 2016 E30 of een BEN-woning.

Het E-peil voor de voorlopers is nu al E30 of BEN, in 2016 E20, in 2018 E10, in 2020 E10 en in 2021 E0.

Voor de andere gemeenten blijft het verstrengingspad naar E30 in 2021 van toepassing.

Voor nieuwe woongebouwen waarvan de stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd vanaf 1 januari 2018, werden aangepaste voorloperspakketten bepaald door de Vlaamse Regering. Het eerste pakket is een combinatie van E10 en K25. Het tweede pakket is een combinatie van E0 en K25.

In overeenstemming met het Energiebesluit kan de gemeente deze strengere eisen vastleggen voor nieuwe wijken via een besluit van de gemeenteraad. Het

gebeurt dus niet via een stedenbouwkundige verordening, maar via de gemeenteraad. Het Energiebesluit bepaalt dat elke gemeente die beslist om voor nieuwe wijken strengere eisen op te leggen, binnen de twintig dagen een kopie van het besluit van de gemeenteraad tot instelling van deze strengere eisen moet bezorgen aan het Vlaams Energieagentschap (VEA).

De mogelijkheid voor gemeenten om strengere EPB-eisen vast te leggen, werd decretaal bepaald door het wijzigingsdecreet van 18 november 2011. In de memorie van toelichting bij dat decreet wordt verduidelijkt dat de bepaling enkel van toepassing is op "nieuwe wijken" en dat de strengere eisen niet kunnen worden opgelegd voor bestaande wijken of verkavelingen. De gemeente kan de strengere eisen dus enkel vastleggen voor "nieuw te ontwikkelen gebieden of verkavelingen".

Het wijzigingsdecreet van 18 november 2011 voerde een sanctiesysteem in voor de strengere gemeentelijke eisen. Zowel het bedrag als de procedure, waaronder een beroepsprocedure, is decretaal vastgelegd. Voor de uitvoering van de handhaving bepaalt het Energiebesluit dat elke gemeente met strengere EPB-eisen het Vlaams Energieagentschap elektronisch een overzicht van de dossiers bezorgt waarvoor ze een administratieve geldboete heeft opgelegd. Als het Vlaams Energieagentschap vaststelt dat de gemeente de EPB-eisen niet handhaaft, meldt het agentschap dat aan de minister. De minister kan vervolgens beslissen om voor die gemeente de bevoegdheid tot het vaststellen van EPB-eisen in te trekken.

Ik heb een rondvraag gedaan voor de gemeenten die geïnteresseerd zijn in het opleggen van verdere eisen. Op dit moment overweegt één stad om verdere eisen op te leggen. Uiteraard zullen het vooral gemeenten zijn die hierin geïnteresseerd zijn, de steden zijn al in een verregaande mate volgebouwd en echt nieuwe wijken worden op dit ogenblik nog amper aangelegd.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman (CD&V): Voorzitter, ik dank de minister voor haar uitgebreide antwoord. Een aantal zaken waren me niet duidelijk, daarom heb ik deze vraag gesteld.

Nu is het duidelijk dat een stad of gemeente die wil voorlopen op het vlak van strengere EPB-eisen, dat kan doen vanaf 1 januari 2016.

Het moet uitdrukkelijk gaan over nieuwe wijken. Er kan niet worden ingegrepen in bestaande wijken, in bestaande verkavelingen. En de weg van een gemeenteraadsbesluit moet worden gevolgd. Dat was nog onduidelijk voor de lokale besturen. Sommige waren al bezig met een stedenbouwkundige verordening, maar het moet wel degelijk gebeuren via een gemeenteraadsbesluit. Ik wil de minister bedanken voor deze verduidelijkingen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het verminderd aantal klanten die wisselen van energieleverancier – 966 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, de vraag die ik hier wil stellen, gaat over het feit dat moet worden vastgesteld dat ondanks het bestaan van een V-test waarmee men zijn eigen prijs kan vergelijken, er nog altijd particulieren zijn die niet op de goedkoopste manier energie inkopen. We zien ook dat er vorig jaar minder werd gewijzigd van de ene naar de andere leverancier.

We hebben kunnen lezen in een artikel in Trends dat kmo's nog veel minder goedkoper inkopen. Ze zouden zelfs tot 1000 euro te veel betalen. Voor aardgas gaat het over bedragen tot 500 euro. Daarvoor worden een aantal redenen opgesomd, maar die zijn volgens mij niet allemaal correct.

Zo wordt onder meer beweerd dat de kmo'er er geen tijd voor neemt om dit te doen of dat de kmo'er zich nestelt in klassieke standaardcontracten. Ik weet uit ervaring dat het volgens mij eerder een probleem is dat de communicatie op de websites een momentopname is. Het is een momentopname, die dan zogenaamd een indruk geeft, bijvoorbeeld voor particulieren en kmo's die op laagspanning zitten. Het gaat wel om een volledige prijs, inclusief distributiekosten, taksen, kosten voor groenestroomcertificaten en de commodityprijs, maar het is een momentopname waardoor men de indruk krijgt dat dat de prijs zal zijn voor een welbepaalde periode.

Dat klopt dan wel voor wie een vast contract afsluit, maar uiteraard is er nog altijd de mogelijkheid om een variabel contract af te sluiten. Dat wordt volgens mij te weinig geïnitieerd op de sites. Er moet aan mensen duidelijk worden gemaakt dat ze moeten opletten, dat het om een vast contract gaat voor een welbepaalde periode. Er is te weinig aandacht voor de mogelijkheid om een variabel contract af te sluiten.

We weten allemaal dat een vast contract afsluiten eigenlijk hetzelfde is als een variabel contract plus een verzekeringspremie afsluiten. De leverancier moet rekening houden met een mogelijke prijsstijging in de toekomst en zal daarom zijn vaste prijs iets hoger zetten. De leverancier heeft immers geen glazen bol, hij kan niet voorspellen wat de prijs in de toekomst zal zijn. Veel studies tonen aan dat de discrepantie tussen een vast contract en een variabel contract tussen 5 en 10 procent kan liggen. Dat is ook de reden waarom het Vlaams Energiebedrijf met de overheid variabele contracten op de kortetermijnmarkt afsluit.

Minister, de marktwerking verloopt vlot. Consumenten wisselen soms van leverancier. Dat gebeurt het ene jaar al wat meer dan het andere. De vraag is natuurlijk of de V-test een goede test is. Er zijn ook nog andere websites. Werd dit al eens geëvalueerd? De consument zou blijvend moeten worden aangemoedigd om de test te doen, om regelmatig eens de eigen facturen te controleren. Hoe zult u de consumenten blijven sensibiliseren?

De Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) zegt dat professionele klanten actiever zijn dan de gezinnen, maar dat ze niet goed inkopen. Het zal moeilijk zijn om er een profiel op te plakken van wie wel goed inkoopt en wie niet goed inkoopt. Via de sites moeten de kmo's misschien meer gesensibiliseerd worden. Ook zij kunnen iets doen aan de facturatie. Misschien zijn andere vergelijkingsmodellen nodig. Misschien moet duidelijker worden gecommuniceerd dat het niet enkel gaat over een prijs voor een vast contract, iets wat de sites 'spontaan' voorstellen, maar dat er ook contracten met variabele prijzen zijn.

Is de V-test de meest handige test? Het lijkt een heel simpele test te zijn en volgens mij is die zelfs een beetje te simpel. Wordt de test geëvalueerd? Is de test laagdrempelig genoeg om het brede publiek van gezinnen en kmo's te kunnen aanspreken?

De voorzitter: De her Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, er bestaat een opmerkelijk initiatief, een website met de naam www.killmybill.be. Het zou een vergelijkbare prijsvergelijkingsite zijn, maar de site heeft een commercieel doel voor ogen: indien iemand op basis van die website van leverancierscontract verandert, betaalt die nieuwe leverancier een kleine vergoeding aan de uitbaters van de website. Omdat er een commercieel oogmerk is, moeten we toch een beetje op onze hoede zijn. Het is van kapitaal belang dat de vergelijkingen correct gebeuren.

De heer Gryffroy merkte terecht op dat er te weinig naar variabele contracten wordt overgeschakeld. Ook bij deze website valt op dat alleen vaste prijzen worden vergeleken. Het lijkt een beetje alsof consumenten het verschil tussen variabel en vast niet altijd goed kennen of toch dat ze schrik hebben voor een variabel contract. Gezien de enorme mogelijkheden om heel snel van contract te wisselen, is die schrik nauwelijks nodig. Er kan veel voordeel worden gedaan door meer in te schakelen op variabele contracten, zeker wanneer de prijsstendens dalend is.

Op de website www.killmybill.be wordt de schijn gewekt dat de prijzen nu enorm laag zijn, dat nu een gouden zaak kan worden gedaan, dat er enorm veel geld kan worden bespaard. En dat terwijl de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) heeft aangeduid dat de lage energieprijzen misschien nog een beetje verder zullen dalen en dat er alleszins niet direct sprake is van een plotse stijging.

Ook opmerkelijk is dat dat website in kwestie het charter voor vergelijkingswebsites nog niet heeft getekend. De Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) heeft, omdat die de bui wel zag hangen, een charter opgesteld waarbij alle websites, leveranciers of andere partijen die menen energiecontracten te kunnen vergelijken, moeten voldoen aan een paar minimale kwaliteitseisen. Dat is ook logisch.

Minister, wat is uw visie op de V-test in vergelijking tot andere testen, met dien verstande dat de V-test niet alleen de prijzen vergelijkt maar ook de kwaliteit en de groencomponent?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik wil me ook graag heel kort aansluiten. Het is inderdaad heel belangrijk om de consument zo actief mogelijk te maken en te houden. Er is ook een groep consumenten die nog nooit echt actief is geweest op deze markt. Daarvoor moeten we alle actoren kunnen inschakelen. Er zijn private actoren, maar er werd in het verleden ook vanuit de FOD Economie initiatief genomen om hieraan te werken. Ook de gemeentebesturen doen dat. En er zijn de provincies die met groepsaankopen actief zijn. Misschien is het nuttig, indien dat nog niet gebeurt, dat er vanuit de Vlaamse overheid een coördinerend initiatief wordt genomen om al die inspanningen vanuit de diverse overheden op elkaar af te stemmen. Op die manier kunnen we maximaal inzetten op een actieve consument, ook en vooral op degenen die nog nooit actief zijn geweest op deze markt.

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Voorzitter, dames en heren, het middel dat de vrijmaking van de elektriciteits- en aardgasmarkten inzet, is uiteraard concurrentie. Concurrentie tussen energieleveranciers leidt tot de eigenlijke doelstelling: competitieve prijzen, betere service en innovatie voor de klanten.

De dynamiek van concurrentie is veel complexer dan wat te vatten is in de switchgraad. Hoge aantallen klanten die van energieleverancier wisselen, zijn dus geen doel op zich. Ze zijn zonder meer onvoldoende om te stellen dat de liberalisering goed werkt, noch dat de markt goed werkt. Zo is switchbereidheid bijvoorbeeld mogelijk belangrijker dan daadwerkelijke switch op zich, als het gaat over het evalueren van de marktwerking. Als de leverancier voelt dat iedereen op elk moment op het punt staat om te willen switchen, dan heeft dat een veel natuurlijker naar beneden drukken van de prijs tot gevolg dan wanneer de leverancier vrij safe zit en het eigenlijk altijd hetzelfde percentage mensen is dat effectief verandert van energieleverancier.

De VREG berekent jaarlijks de Herfindahl-Hirschman Index (HHI) van de elektriciteits- en aardgasleveringsmarkten. De HHI is een vaak gebruikte maatstaf voor de concentratiegraad in een sector. De berekening is gebaseerd op de verdeling van de markt onder verschillende aanbieders. Hoewel de indicatoren ook in 2014 nog niet op het niveau zijn dat aanzien wordt als een volledig concurrentiële markt, betekent 2014 opnieuw een sterke verbetering op dit vlak – op het niveau van 2597 – en benaderen we de streefwaarde van 1800 die over het algemeen vooropgezet wordt als voorwaarde voor een competitieve markt.

De vaststelling op basis hiervan is dat de Vlaamse energiemarkt de afgelopen jaren veel concurrentiëler werd, maar nog altijd wat sterker geconcentreerd is dan wat theoretisch als ideaal wordt beschouwd. Dit is enerzijds te wijten aan het nog altijd relatief belangrijke marktaandeel van de historische leveranciers, maar ook aan het effect van fusies en participaties tussen de verschillende spelers. Toch werpt de steeds heviger concurrentie wel degelijk vruchten af voor alle klanten, en niet alleen voor de actieve klanten die van energieleverancier veranderen. Zodra een zekere kritische massa bereikt wordt inzake het aantal klanten dat van energieleverancier wisselt of minstens bereid is om dat te doen, wordt de concurrentiedruk groot genoeg om ook de prijzen van de passieve(re) klanten te doen afnemen. Hoewel de beste prijsvoorwaarden nog altijd voor de actieve klanten zijn die voor de gunstigste aanbieding op de markt opteren, drukt de mededinging dus ook de prijzen voor de andere klanten.

Uit de enquêtes van de VREG blijkt dat zowel de gezinnen als de bedrijven erg tevreden zijn over hun energieleverancier wat betreft de juistheid van de facturen, de prijs, de informatieverlening en de ondersteuning op het vlak van energiebesparingen. Het is van groot belang dat de tevredenheid van de gezinnen over de juistheid van de facturen met 91 procent net als de vorige jaren erg hoog ligt, 59 procent is tevreden en 32 procent is zeer of uiterst tevreden. Ook informatieverlening scoort goed met 89 procent tevreden klanten. Het aantal klanten dat minstens tevreden is over de prijs ligt met 82 procent iets lager, maar is toch nog verrassend hoog. De tevredenheid over de ondersteuning op het vlak van energiebesparingen blijft, net als de vorige jaren, het grootste pijnpunt. 16 procent van de gezinnen is hierover ontevreden.

Bij de bedrijven is 90 procent tevreden tot uiterst tevreden over de juistheid van de facturen en 80 procent over de informatieverlening en de prijs. De ondersteuning op het vlak van energiebesparing blijft het traditioneel iets minder goed doen, met 26 procent van de bedrijven die niet echt of helemaal niet tevreden zijn.

Hiervoor zijn verschillende verklaringen. De achterstand van professionele klanten in switchgraad in de periode 2008-2011 wordt nu ingelopen. Dat komt door acties van de VREG gericht op kmo's van de afgelopen jaren en het feit dat de op professionelen gerichte V-TEST-varianten pas later werden ontwikkeld dan de V-TEST voor huishoudelijke klanten. De VREG voert sinds eind 2014 en begin 2015 gericht campagne naar kmo's om de V-TEST voor professionelen beter bekend te maken. Via Voka verscheen een praktisch publi-redactioneel artikel in

de Vokatribune van september. Via UNIZO kwamen er advertenties in tijdschriften en voor de VREG zijn de interessantste geselecteerd voor publicatie in onder andere Elektrovisie, Metaal Info, ZO Magazine, De Vrije Beroeper, notarius en De Startersgids 2015. Daarnaast werd ook de communicatieverantwoordelijke van UNIZO gecontacteerd door de VREG om een bericht te laten opnemen in de elektronische nieuwsbrief van UNIZO en in een mail aan vijftig regionale adviseurs. Binnen Voka bestaat een lerend netwerk van ondernemers, een lokaal initiatief binnen de kamers van koophandel, een groep van bedrijven die samenkomen rond thema's zoals personeelsmanagement, export, energie enzovoort. De VREG zal presentaties aanbieden tijdens deze bijeenkomsten. Daarnaast wordt voorzien in een praktisch publicatieartikel in het tijdschrift van de kamers van koophandel en in de maandelijkse nieuwsbrief Energie en Milieu.

De VREG wil – getuige zijn ondernemingsplan – inzetten op de verbetering en het klantvriendelijker maken van de V-TEST. Om relevant te blijven, moet de V-TEST immers gelijke tred houden met de andere prijsvergelijkingswebsites, in de eerste plaats wat betreft gebruiksvriendelijkheid en door te streven naar volledigheid, onder andere door het opnemen van bepaalde kortingen. Verder moeten ook de ontwikkelingen op de markt zo getrouw mogelijk weerspiegeld worden in de V-TEST.

Mijnheer Schiltz, u verwees naar de website www.killmybill.be. We zullen dit in de evaluatie meenemen. U hebt de situatie van de nieuwe website goed geschetst. We moeten kijken op welke manier ze een stuk van de markt bespelen. Misschien laten sommigen de V-test links liggen en kiezen ze voor hen omdat ze een groter scala aan aspecten aanbieden.

Over belangrijke wijzigingen in de V-test worden de energieafnemers via specifieke communicatieacties geïnformeerd. De V-test zal worden aangepast inzake gebruiksvriendelijkheid, maar zal ook vooral vollediger zijn. Ontwikkelingen op de markt moeten op elk moment weerspiegeld zijn. Een test is altijd een momentopname. Wie zich na de test vastklikt aan een contract voor meerdere jaren, heeft op het moment van de test misschien een goede deal gesloten maar het kan die persoon wel vastzetten. Als de commodityprijzen nog verder zouden dalen, is het helemaal niet gezegd dat de momentopname van nu even goed is als de momentopname over twee of drie maanden. Er is dus nog werk aan de winkel.

De V-test wordt nu erg gewaardeerd door de gebruikers. Uit de enquête bleek dat 47 procent van de respondenten de V-test kent. 60 procent van diegenen die de V-test kent, heeft die al gedaan. 28 procent van de gezinnen in Vlaanderen heeft de V-test al ingevuld. 87 procent van de respondenten die de V-test al heeft gedaan, vond deze gebruiksvriendelijk. Nu moeten we ons richten op de 53 procent die de test nog niet kent.

Ook in de enquête die parallel uitgevoerd werd bij ruim 1000 kmo's, werd aan de bedrijven met een jaarlijkse elektriciteitskost tot 10.000 euro en/of een jaarlijkse aardgaskost tot 7500 euro die aangaven de VREG te kennen, gevraagd of ze de V-test kennen. 39 procent antwoordt bevestigend. Voor heel wat bedrijven is de V-test nog onontgonnen terrein. 95 procent van wie de vergelijking al gebruikte, vond deze wel gebruiksvriendelijk. Van de 162 bedrijven die voor elektriciteit in de doelgroep vallen en die de V-test kennen, hebben 96 bedrijven de test daadwerkelijk gedaan voor elektriciteit. Slechts 48 van hen, of 51 procent, koos ook effectief voor een nieuwe elektriciteitsleverancier. Bedrijven willen vaak zeker zijn van de kostenstructuur. Van de 122 bedrijven binnen de doelgroep voor aardgas die de V-test kennen, heeft nog niet de helft, namelijk 47 procent, de test al gedaan. Van deze 58 bedrijven koos 63 procent een nieuwe aardgasleverancier op basis van het resultaat.

Het is een goed instrument waar we moeten aan blijven werken. We moeten mensen zo veel mogelijk responsabiliseren. Het is niet alleen het effectief switchen die een neerwaartse druk zet op de prijs, maar ook de switchbereidheid. Als er meer variabele contracten zijn en veel mensen aangeven dat ze op elk moment willen veranderen, geeft dat een grotere neerwaartse druk dan effectieve bereidheid. Het is een goed instrument dat up-to-date moet worden gehouden.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Minister, wat u zegt, is correct. Zelfs diegenen die niet switchen of de V-test niet gebruiken, zullen ook genieten van betere prijzen omdat de marktprijs van leveranciers onder druk komt te staan doordat er meer wordt geswitcht of doordat er meer bereidheid is daartoe. Ik mis twee zaken op de site van de V-test.

Ik lees in Trends van 12 februari 2015: "Bovendien zijn kmo's extra gevoelig voor het zekerheidsargument. Een particulier die twee uur geen stroom heeft, dat is geen ramp, maar zonder stroom kan een kapper of een bakker niet werken."

Het is je reinste onzin wat die verkopers vertellen. Die verkoper bepaalt niet of de stroom uitvalt of niet, want dat hangt af van accidenten 'en cours de route' enzovoort. Dat mag voor mij ook op de site staan zodat dat argument een beetje ontkracht wordt. Sommige bedrijfsleiders van kmo's zeggen mij dat ze zeker niet zonder elektriciteit willen vallen. Het heeft er eigenlijk niets mee te maken. Er is een verschil tussen de V-test en de verhaaltjes die de ronde doen.

Een communicatielijn zou mensen ook kunnen wijzen op het verschil tussen variabele energieprijzen en vaste energieprijzen. Men zou de voor- en nadelen kunnen geven. De voordelen van vaste energieprijzen hebt u zelf al opgesomd, maar er zijn ook voordelen aan variabele energieprijzen. De consument moet zich daarvan bewust zijn. Als hij instapt in een vast energieprijzencontract, moet hij weten wat de consequenties zijn. De website van de V-test kan dus worden verbeterd.

Minister Annemie Turtelboom: Voor de producent en de leverancier zijn de begrippen een evidentie, maar voor de buitenwereld niet. Soms kiezen bedrijven meer voor zekerheid tegen een hogere prijs, terwijl het niets te maken heeft met bevoorradingszekerheid. Ik hoor ook het argument dat ze liever weten wat hun prijs de komende jaren zal zijn dan dat ze moeten leven met de onzekerheid van een prijsstijging of -daling. Het gaat ook om het bedrijfseconomisch inplannen van kosten.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Ik heb nog een praktische suggestie. Er zijn een aantal mensen die niet veranderen van leverancier. Ze kunnen onrechtstreeks mee profiteren door de marktwerking die we hier kennen. Een deel van die mensen is gewoon niet in staat om die switch te doen omdat ze digitaal niet actief zijn. Misschien is het nuttig om na te gaan of de ambtenaren die nu mensen bijstaan bij het invullen van de V-test, kunnen worden gemachtigd om de switch voor de betrokkenen te doen. In een aantal gevallen kan het een manier zijn om die mensen toch over de brug te halen en effectief de switch te maken.

Minister Annemie Turtelboom: We zijn bezig met de evaluatie. We willen een aangepaste test. Alle suggesties zijn dus welkom. We scoren nu goed, maar we moeten ervoor zorgen dat het zo blijft.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de vergoeding voor laattijdige aansluiting en heraansluiting, en langdurige stroomonderbreking – 1194 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, in de vorige legislatuur is hierover een decreet uitgewerkt dat nu moet worden uitgevoerd. Tot zover geen nieuws.

Op 12 februari 2015 verschenen twee nieuwsbrieven van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG). De eerste was een nieuwsbrief voor de energiesector met het advies over de uitvoeringsbesluiten in verband met de aansprakelijkheid van netbeheerders. Tot zover ook alles normaal. Bijna tegelijk stuurde de VREG ook al een nieuwsbrief naar de gezinnen waarin melding wordt gemaakt van een vergoeding bij laattijdige heraansluiting en langdurige stroomonderbreking.

De ene nieuwsbrief stelde dat er nog geen uitvoeringsbesluiten waren, de andere nieuwsbrief stelde dat de gezinnen vanaf nu hun aanvraag konden indienen via de website van de netbeheerders.

Het is de bedoeling dat gezinnen en niet-huishoudelijke netgebruikers deze vergoeding kunnen aanvragen via de distributienetbeheerder. Ze kunnen kiezen voor een vergoeding van hun werkelijke schade of voor een forfaitaire vergoeding. In dit laatste geval moet de aanvraag binnen de dertig kalenderdagen worden ingediend bij de distributienetbeheerder en zal deze, in het geval van een gegronde vraag, de vergoeding binnen de zestig dagen na indiening uitbetalen.

Blijkbaar, als ik de vraag mag geloven, waren er op het moment van de communicatie nog geen uitvoeringsbesluiten. Er was dus wel wat onduidelijkheid of deze procedure effectief in werking kan treden. Daarnaast zijn er nog enkele andere vragen.

Zijn de distributienetbeheerders klaar om dergelijke aanvragen te verwerken? Hoe zullen zij deze compensatieregeling communiceren naar de gezinnen en niet-huishoudelijke netgebruikers? Het kan uiteraard niet blijven bij die ene nieuwsbrief van de VREG, veronderstel ik. Hebt u een idee van het aantal laattijdige aansluitingen, laattijdige heraansluitingen en langdurige onderbrekingen die zich hebben voorgedaan in de voorbije jaren? Kunt u op basis daarvan zeggen welk budget er nodig zou zijn geweest om deze schadevergoedingen uit te betalen? Op die manier zouden we een zicht kunnen krijgen op het budget dat hiervoor vereist is. Hebben de distributienetbeheerders dan in de nodige middelen voorzien om deze vergoedingen, die aan vrij strikte termijnen onderworpen zijn, uit te betalen? Wanneer zullen de uitvoeringsbesluiten in verband met deze vergoedingen worden gepubliceerd? Wie zal eventuele vergoedingen uitbetalen zolang de uitvoeringsbesluiten niet zijn gepubliceerd? Kunnen gezinnen en niet-huishoudelijke gebruikers via deze regeling aanspraak maken op een vergoeding in het geval van een black-out of brown-out? Of valt een black-out onder een onderbreking als gevolg van een noodsituatie of overmachtsituatie, zoals het decreet voorziet?

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, ik ga de context hier niet herhalen. We weten dat er een apart regime is voor gezinnen en voor bedrijven in het geval van een niet-voorzien afschakeling die niet onder de overmachtsuitsluiting valt. Er zijn bedragen en percentages vastgelegd voor die vergoedingen. Hoe heeft de VREG die schadetarieven berekend? Ik heb daar niets over kunnen terugvinden. Heeft de VREG een beeld van al opgeëiste schadevergoedingen die de voorbije jaren bij de netbeheerders werden ingediend? Zo ja, wat is de verwachte invloed van de nieuwe regeling?

Het is toch ook opmerkelijk dat er een regeling bestaat voor elektriciteit, maar niet voor gas. Waarom is dat zo? Is er mogelijk een verandering op til?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Worden die bedragen in de toekomst geïndexeerd?

Ik dacht dat een black-out geregeld is omdat het decreet heel duidelijk spreekt over een onvoorzien stroompanne van meer dan vier uur. Volgens mij is een black-out een onvoorzien stroompanne die langer dan vier uur kan duren maar ook minder lang dan vier uur. Dan val je binnen of buiten de vier uur.

Ik heb mij ook al afgevraagd waarom het niet voor aardgas kan. De sector zegt dat je bij een elektriciteitspanne meteen in het donker zit. Bij een aardgaspanne valt de ketel uit, dan is er in huis nog een buffer om het huis te kunnen opwarmen. Dat was de uitleg, minister, ik weet niet of u daarover andere dingen hebt gehoord?

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: De netbeheerders zijn sinds 1 januari 2015, de inwerkingtreding van de decretale regeling, klaar om de aanvragen tot het verkrijgen van een vergoeding te verwerken.

Het op punt stellen van de werkwijze gebeurde in nauw overleg met de VREG. Via de website van Eandis en Infrax wordt de informatie over de mogelijke vergoedingen, en de wijze van aanvraag, meegedeeld. In het kader van zijn taak tot het informeren van onder meer de afnemers van elektriciteit en aardgas over de werking van de elektriciteits- en aardgasmarkt nam de VREG de taak op zich om afdoende te communiceren over deze compensatieregeling. Daartoe werd de informatie op de website aangepast en werd deze nieuwe regeling toegelicht in de nieuwsbrieven van de VREG, waarnaar u verwijst. De pers nam deze informatie over, zodat een ruim publiek bereikt werd.

Bij de opstelling van het decreet dat de vergoedingsplichten van de netbeheerders in het Energiedecreet voegde, werden de kwantitatieve gegevens met betrekking tot het voorkomen van de genoemde drie mogelijke 'incidenten' nagegaan in het kader van de reguleringssimpactanalyse. Het gaat om een inschatting van het aantal gevallen voor het jaar 2012. Dergelijke cijfergegevens moesten immers niet, of niet in die mate van detail zoals onderbrekingen van meer dan 4 uur, gerapporteerd worden en werden dan ook niet bijgehouden. Aangezien enkel cijfers van een bepaald jaar voorhanden zijn, is de frequentie op jaarbasis ongekend.

Bij langdurige stroomonderbrekingen, zo'n 4600, waren naar schatting 350.000 netgebruikers betrokken. Er moest geschat worden, aangezien het aantal getroffen netgebruikers door Infrax niet gekend was, en bijgevolg moesten de bij Eandis gekende cijfers geëxtrapolerd worden.

Het aantal laattijdige aansluitingen kon worden geschat op 10.000. Het aantal laattijdige heraansluitingen kon worden geraamd op een 25-tal. Het is niet mogelijk om in te schatten welk budget nodig zou zijn geweest doorheen de jaren had de vergoedingsregeling toen al bestaan. Vooreerst ontbreken hiertoe de data als basis voor de berekening: er werd niet bijgehouden hoeveel stroomonderbrekingen van meer dan vier uur met technische oorzaak plaatsvonden, of dit al dan niet in winterperiode was, hoeveel netgebruikers geïmpacteerd waren en welke hoedanigheid zij hadden, namelijk huishoudelijk of niet-huishoudelijk. Hetzelfde geldt voor laattijdige aansluitingen en heraansluitingen: er was geen reden om dit destijds in kaart te brengen en bovendien leidde niet elke overschrijding van de door de technische reglementen voorgeschreven aansluitingstermijnen tot onvrede, laat staan schade bij de aanvrager. Het bepalen van de aansluitingstermijn was trouwens geen sinecure gelet op mogelijke opschortingstermijnen. Gelet op het voorgaande is het moeilijk om het totale budget voor dergelijke vergoedingsplichten in te schatten.

De vergoedingsplichten hebben tot doel dat langdurige stroomonderbrekingen zo beperkt mogelijk gehouden worden en de laattijdigheid van aansluitingen en heraansluitingen vermeden wordt. De vergoedingsplichten zijn dus een prikkel om deze thans vergoedingsplichtige gebeurtenissen tot een minimum te beperken. Zeker inzake de aansluitingstermijnen namen de netbeheerders daartoe al interne maatregelen tot correcte vaststelling van doorlooptijden, het duidelijk informeren van de aanvrager daarover en ongetwijfeld ook extra aandacht voor het halen van de vooropgestelde datum.

Wat de voor uitkering van vergoedingen voorziene middelen betreft, is het aan de netbeheerder om het risico in te schatten en hiertoe zijn budget en/of verzekering aan te passen. De tariefmethodologie, vastgesteld door de VREG, voorziet in een prikkel opdat de netbeheerders deze kosten zo klein mogelijk trachten te houden.

Het ontwerp van besluit tot wijziging van het Energiebesluit, waarin trouwens, naast de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de compensatieregeling, nog andere wijzigingen zijn opgenomen, bevindt zich momenteel in de fase van politieke afstemming tussen de verschillende kabinetten. De eerste principiële goedkeuring moet dus nog plaatsvinden. Wij zijn klaar. Als de politieke afstemming vlot verloopt, zou dit zelfs volgende week op de ministerraad kunnen worden geagendeerd.

De vergoedingen zullen door de netbeheerder worden uitbetaald voor langdurige stroomonderbrekingen en laattijdige aansluitingen en heraansluitingen die plaatsvonden vanaf 1 januari 2015. Het ontbreken van de uitvoeringsbepalingen vormt dus geen belemmering. De netbeheerders meldden de VREG dat er trouwens reeds dossiers in behandeling zijn.

Bij een volledige black-out ten gevolge van een probleem op het hoogspanningsnet is er sprake van overmacht, en is er bepaald dat de vergoedingsplicht niet geldt bij een noodgeval of overmacht.

In verband met de bijkomende vraag over gas en elektriciteit, is er bij elektriciteit een onmiddellijke schade. Bij gas valt de ketel uit, maar het huis wordt niet onmiddellijk koud. De redenering is anders te maken.

Het is een duidelijke keuze geweest van de vorige Vlaamse Regering, maar ik laat me informeren over de exacte achtergrond van de totstandkoming en zal nagaan of het moet worden aangepast. Wat klopt voor een huis – dat het niet onmiddellijk koud wordt – klopt niet noodzakelijk in een bedrijfsomgeving. We moeten een nadere analyse doen om uit te zoeken waarom er toen bewust is gekozen om het alleen voor elektriciteit te doen. Is het voor de impact op de

schadevergoedingen, of zijn er nog andere redenen? Dan koppel ik daar zeker over terug, want dit is een meer dan terechte bekommernis.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Het is moeilijk om dingen in te schatten die nog niet zijn gebeurd. In die zin is de regelgeving nieuw en binnenkort ook volledig als de uitvoeringsbesluiten klaar zullen zijn. Het is goed dat de netbeheerders klaar waren in het begin van het jaar, zodat de gebruikers op die manier kunnen aanvragen waar ze recht op hebben.

Minister, ik hoorde u zeggen dat er in 2012 350.000 gebruikers een dergelijke storing langer dan vier uren zouden hebben ondervonden. Mocht die regeling hebben bestaan, dat zouden die mensen zo'n vergoeding hebben opgevraagd. Het gaat natuurlijk over een aanzienlijk bedrag. Wetende dat een vergoeding minimaal 35 euro bedraagt, te verhogen in de winterperiode, gaat het over aanzienlijke bedragen die de netbeheerders in de tarieven zouden moeten vertalen. We moeten zeker opvolgen of er geen misbruik ontstaat. Mensen die gebruikmaken van de informatie van de netbeheerders over stroomonderbrekingen, gaan aanvragen voor schadevergoedingen bundelen en trachten zo middelen te bekomen. Dit moeten we zeker opvolgen.

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Het is niet zo vanzelfsprekend om daar misbruik van te maken. Het is vooral positief dat op die manier aan de netbeheerders een prikkel wordt gegeven om hun netwerk zo performant mogelijk uit te baten, ook in het geval van schade of een onvoorziene omstandigheid, die weliswaar geen overmacht is, en dat ze zo snel mogelijk actie ondernemen om de continuïteit van het netwerk te garanderen.

Ik ben een groot voorstander van dergelijke prikkels, maar het is bij de partijen die verantwoordelijk zijn voor het evenwicht, dat de boeteprijzen geïnstalleerd zijn als ze het evenwicht niet nakomen. We kunnen misschien nagaan of we daar niet een hogere verantwoordelijkheid kunnen leggen. Het is niet altijd alleen maar een technische fout waardoor er een onderbreking kan zijn. Het kan ook door een onevenwicht van vraag en aanbod komen of een onvoorzichtige aankooppolitiek. Ik ben verheugd dat er ook wordt gekeken naar de gelijkschakeling of een mogelijke correctie op het gasnetwerk. Voor een aantal bedrijven is de toevoer van gas van kapitaal belang en is de economische schade vele keren groter.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Voor een aantal bedrijven is gas inderdaad belangrijk. Wat me verontrust, is de te late aansluiting voor nieuwbouw en renovatie. Dat heeft niet te maken met het op punt houden van een netwerk. Dat is interne planning. Die prikkels moeten er duidelijk zijn. Misschien gebeurt dat nu nog te weinig. Dat gaat puur over een eigen interne organisatie en interne planning. Dat is een veel belangrijker signaal. Minister, u sprak over 10.000 nieuwe aansluitingen en ongeveer 5000 voor renovatie. Dat is 15.000 per jaar. Dat is een heel belangrijk aandachtspunt.

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Als we dit zouden willen uitbreiden naar gas, hebben we een aanpassing van het decreet nodig. Ik zal de analyse maken. Ik volg de stelling van de heer Schiltz, die zegt dat de impact voor bedrijven groot kan zijn. Ik zal de analyse maken en koppel dit terug naar jullie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de suggestie van de VREG inzake het doorrekenen van groenestroomcertificaten (GSC's) – 1213 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Op 31 maart 2014 moesten de verschillende elektriciteitsleveranciers de groenestroom- en warmtekrachtcertificaten voor de door hen geleverde stroom in 2013 indienen bij de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG). Elektriciteitsleveranciers mogen, door een lacune in de regelgeving, een administratieve kost aanrekenen voor de verwerking van de groenestroomcertificaten (GSC). Daar zit een vrij groot verschil op. De ene leverancier rekent niks bij, de andere een vrij aanzienlijk bedrag.

Het achterpoortje wordt gesloten. Federaal minister van Energie Marghem kwam in actie en zal samen met federaal minister van Consumentenzaken Peeters via een KB duidelijk vastleggen wat al dan niet kan worden doorgerekend in het kader van het administratief beheer van de GSC's. Daarnaast zal de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) de opdracht krijgen om dit te controleren.

De VREG stelt echter vast dat er een probleem is van transparantie met betrekking tot de doorrekening van de kosten voor de quotumverplichtingen. Eveneens zegt de VREG: "Het afzonderlijk opnemen van de kosten voor de quotumverplichting op de factuur kan de indruk wekken dat de elektriciteitsleverancier er niet verantwoordelijk voor is en geen invloed uitoefent op de hoogte van deze kostencomponent. De verschillende kostprijnschattingen tonen echter aan dat de verwervingsstrategie van de leverancier een directe invloed heeft op de quotumkost en dat deze dus wel degelijk binnen de invloedssfeer en verantwoordelijkheid van de elektriciteitsleverancier valt. Conform de algemene logica achter de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, is de VREG dan ook van mening dat de concurrentiedruk deze kost moet beheersen en voor een correcte doorrekening aan de klant zorgt. Dit wordt best bereikt door het integreren van de quotumkost in de energiecomponent van de elektriciteitsprijs."

Dat verschilt van de huidige regeling, namelijk altijd met een aparte regel op de factuur omwille van de transparantie. Volgens de VREG telt voor de klant enkel de volledige factuur en kan op die manier beter transparantie worden gegeven aan de klanten.

Minister, wat is uw visie op het doorrekenen van de kosten voor de quotumverplichting? Wat denkt u van de suggestie van de VREG om weer naar een all-inleveranciersprijs te evolueren? Dan zou de concurrentie maximaal moeten spelen.

Op welke manier zult u dit bespreken met de stakeholders? Met de VREG? Werden er al contacten gelegd met de VREG? Wat zijn de uitkomsten van dit gesprek?

Werd er al overlegd met de ministers Marghem en Peeters?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Toen ik de eerste keer de vraag om uitleg van de heer Bothuyne las, dacht ik: er zit iets in. Toen ik er dieper over ging nadenken, dacht ik: dat is niet de correcte oplossing. Ik verklaar me nader.

Als particulieren via de bewuste V-test een vergelijking maken, krijgen ze een prijs, afhankelijk van hun woonplaats, en die is all-in. De distributiekosten, de taxen, de transportkosten, de groenestroomkosten, de quotumkosten en de commodity: daar zit alles in. Dat is een vergelijking van de totaalprijs op jaarbasis tussen verschillende leveranciers.

Professionele verbruikers hebben vaak een rekening van tienduizenden euro's en maken de oefening grondiger. Dan wordt gevraagd wat de commodityprijs is en de quotumkost. Die twee worden samengeteld omdat dat meestal een broekzak-vestzakoperatie is. Ik heb zelfs meegemaakt dat een leverancier – ik zal de naam niet noemen – de quotumkost voor een lagere prijs verkocht dan hij mocht verkopen, en zijn commodityprijs hoger maakte, met het argument dat hij wou aantonen dat ze groene energie zeer belangrijk vonden. Die twee moeten natuurlijk worden opgeteld om dan koeien met koeien te vergelijken.

Als we de twee terug integreren in één prijs, verdwijnt de transparantie. Het decreet van november 2013 was daar eindelijk duidelijk in. Elke leverancier mag maximaal de door hem daadwerkelijk gemaakte kost om te voldoen aan de verplichting doorrekenen aan de eindgebruiker. Als de leverancier die kosten expliciet vermeldt op de factuur, mag het vermelde bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat de VREG voor die leverancier gepubliceerd heeft in het rapport, enzovoort, enzovoort. Dat leidt inderdaad tot een probleem. De leveranciers schermen met de administratieve kosten.

Er is er maar één die dat kan oplossen, dat is typisch aan ons systeem, daarom zit ik bij de N-VA. Vlaanderen is bevoegd voor de energieprijs, maar er is nog een federaal controlemechanisme. Als dat nu ook eens werd overgebracht, in de zevende staatshervorming, naar Vlaanderen, dan konden we dit onmiddellijk oplossen. Ik ben eigenlijk geen voorstander van het idee van de heer Bothuyne.

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Volgens het consumentenakkoord dat met de energiesector is afgesloten op federaal niveau, is de keuze gelaten aan de leverancier om al dan niet de bijdrage voor de kosten van de quotumverplichting apart te vermelden op de factuur. Het is aan het federale niveau om te bepalen wat al dan niet op de factuur wordt vermeld.

Niet alleen wat op de factuur wordt vermeld, is een federale bevoegdheid, maar ook de controle op de doorrekening van de certificatenkosten zoals geantwoord in een recente schriftelijke vraag hieromtrent. Bijgevolg kan en mag de VREG dus geen oordeel vellen over de wettelijkheid van de doorrekening van de certificatenkosten door elektriciteitsleveranciers.

Dit werd tevens bevestigd door het Grondwettelijk Hof naar aanleiding van een verzoekschrift dat werd ingediend door de Federatie van Belgische Elektriciteits- en Gasbedrijven (FEBEG). In deze procedure oordeelde het Grondwettelijk Hof bij twee verschillende gelegenheden, arrest 154/2013 en arrest 50/2014, dat de controle op de doorrekening onderdeel is van de federale bevoegdheid inzake energietarieven.

Het is verleidelijk om de gegevens met betrekking tot de kosten van de quotumverplichting enerzijds en de gegevens met betrekking tot de doorrekening van deze kosten aan de klanten anderzijds met elkaar te vergelijken. Op deze manier lijkt het of een oordeel geveld kan worden over de mate waarin een

elektriciteitsleverancier zijn kosten voor de certificatenverplichting volledig, met een toeslag of met een korting doorrekent aan de eindafnemer.

De VREG wenst deze vergelijking echter uitdrukkelijk niet te maken, en wel om volgende redenen. De belangrijkste reden is dat het afzonderlijk opnemen van de quotumkost op de factuur de indruk kan wekken dat de elektriciteitsleverancier er niet verantwoordelijk voor is, want dat het een verplichting vanuit de overheid is, en dus geen invloed uitoefent op de hoogte van deze kosten. Het is een feit dat de controle op de doorrekening een federale bevoegdheid is en de VREG dus geen oordeel kan vellen over de wettelijkheid van de doorrekening van de certificatenkosten door elektriciteitsleveranciers. De verschillende kostprijsinschattingen tonen echter aan dat de verwervingsstrategie van de leverancier een directe invloed heeft op de quotumkost en dat deze dus wel degelijk binnen de verantwoordelijkheid van de elektriciteitsleverancier valt. In lijn met de algemene logica die ten grondslag ligt aan de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, is de VREG dan ook van mening dat de concurrentiedruk deze kost moet en zal beheersen en voor een correcte doorrekening aan de klant zorgt.

Het is in de praktijk onmogelijk voor de elektriciteitsleveranciers om de kosten exact door te rekenen, omdat ze met de doorrekening moeten starten op het moment dat de exacte kosten nog niet gekend zijn. Dit verklaart waarom soms maand na maand wijzigingen te zien zijn in de doorgerekende kostprijs voor de certificatenverplichtingen. Deze wijzigingen kunnen verschillende oorzaken hebben: veranderende aankooprijzen, veranderende wijzigingen in de inschatting van prijsevoluties, veranderingen in het wettelijk kader. Door deze onzekerheid en de wisselende referentiepunten voor de vergelijking, is het onmogelijk om te oordelen op welk moment een leverancier al dan niet te veel of te weinig doorrekende voor de certificatenverplichtingen. Het is dan ook onmogelijk om deze vergelijking methodologisch correct te maken.

Leveranciers dragen bijkomende kosten om aan de verplichtingen te voldoen. Hiervoor bestaat geen limitatieve lijst; het kan gaan om personeelskosten, administratieve kosten, transactiekosten enzovoort. Hoewel deze bijkomende kosten reëel zijn, is het onmogelijk om na te gaan in hoeverre een gerapporteerde bijkomende kost terecht is. Dus ook daar moeten we een concurrentiedruk blijven op houden. Wat betreft het financiële luik bij de keuze voor een bepaalde energieleverancier, zal de klant doorgaans opteren voor de leverancier die de laagste totaalprijs aanrekent, eerder dan voor de leverancier die een lage kost doorrekent voor groenestroomcertificaten, maar in totaalprijs duurder uitkomt.

De V-test van de VREG is de tool voor residentiële en kleine professionele verbruikers om een correcte vergelijking te kunnen maken van de totaalprijzen van de verschillende leveranciers en de verschillende door hen aangeboden producten.

Wat betreft de keuze door de klant voor een ecologisch bewuste leverancier, is de doorrekening van groenestroomcertificaten en van warmtekrachtcertificaten niet de correcte vergelijkingspost. Het gaat hier namelijk om een wettelijk opgelegde verplichting, waar de leverancier enkel een financieel gevolg aan kan geven. Het leveren van al dan niet groene elektriciteit door de leverancier is wel een bewuste en vrije keuze die kan worden gemaakt, en waar de klant zich op kan baseren bij de keuze van zijn leverancier, bovenop het financiële plaatje van de totaalprijs.

Via Groencheck op de website van de VREG kan elke elektriciteitsconsument in Vlaanderen verifiëren in welke mate zijn leverancier hem groene stroom heeft geleverd, en dit op maandelijkse basis. De VREG plant Groencheck verder uit te

breiden met bijkomende kwalitatieve informatie over de geleverde groene stroom.

Op de vragen 3, 4 en 5 moet ik antwoorden dat het debat wegens de bevoegdheidsverdeling op het federale niveau moet worden gevoerd.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Ik dank u voor uw antwoord, minister. Zowel het antwoord als de tussenkomst van de heer Gryffroy komt wat vreemd over. Mijn vraag was gewoon: wat vindt u, minister, van het idee van de VREG om naar een all-infactuur te gaan? U hebt afgelezen wat de VREG daarover te zeggen heeft.

Minister Annemie Turtelboom: Maar ik ben het daarmee eens.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): U vindt dat we moeten evolueren naar een all-infactuur?

Minister Annemie Turtelboom: Ik ben het ermee eens omdat ze goede argumenten geven. Als ze transactiekosten doorrekenen voor groene stroom, kunnen we nooit weten of ze legitiem zijn. Daarom is het goed dat ze geëxpliciteerd zijn en dat we voldoende concurrentiële druk houden. Als we een factuur houden, zouden we de liberalisering kunnen ondermijnen en de neerwaartse druk die daardoor op de markt is gekomen. Dat vind ik gewoon geen goede zaak.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): De VREG zegt dat ze naar een totaalfactuur willen. Dat is hun conclusie en hun suggestie. Dus u bent het er niet mee eens, veronderstel ik?

Mijnheer Gryffroy, leveranciers kunnen inderdaad commodity op de factuur zetten en de kosten voor groene stroom apart oplijsten, maar ze kunnen switchen. Ze kunnen kiezen waar ze de kosten plaatsen. Dat is geen transparantie voor de klant. Dus eigenlijk is uw conclusie dat men naar een all-infactuur moet evolueren waar wel duidelijk op staat dat alle componenten daar in zitten. Ofwel spreekt u zichzelf tegen.

De VREG suggereert alleszins de all-infactuur. Misschien is het nuttig om hierover met de VREG en uw federale collega rond de tafel te gaan zitten. We zitten hier inderdaad op een kruispunt van bevoegdheden. Of dat een element van de zevende staatshervorming moet zijn, daar spreek ik me nu nog niet over uit. Het kan wel interessant zijn om met alle betrokkenen het overleg aan te gaan om te zien of we effectief de factuur nog transparanter kunnen maken en misschien nog meer de concurrentie kunnen laten spelen. Volgens de VREG moet dat met een all-infactuur.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Mijnheer Bothuyne, wij zijn niet voor het inbrengen van de quotumkost in de energiecomponent en dat om duidelijke redenen. Enerzijds zoals de minister heeft aangehaald, anderzijds omdat we willen gaan voor de transparantie zodat de gebruiker kan zien hoe groot de quotumkost is bij de verschillende leveranciers. We moeten bepalen wat de bijkomende transitie- of administratiekosten moeten zijn. Dat is nu een federale bevoegdheid. Dat vind ik goed. Misschien krijgen we dan in de toekomst een duidelijker beeld rond de quotumkost.

Ik kan uw redenering, uw hersenkronkel, niet volgen. Wij zijn duidelijk voor transparantie. Er is een energiecomponent, een quotumkost, een taks, transport en distributie. Dat moeten alle verbruikers in de toekomst duidelijk blijven zien.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Ik ben het ermee eens dat we naar een zo transparant mogelijke factuur moeten gaan en de concurrentie maximaal moeten laten spelen om op die manier de prijs voor de consument te drukken.

Tegelijk zegt u, minister en mijnheer Gryffroy, dat het niet mogelijk is om transparant te zijn omdat de leveranciers toch kostenposten verschuiven van commodity naar groene stroom enzovoort. U zegt dat de beoogde doelstelling van transparantie daar niet kan worden gehaald. Integendeel, daardoor wordt het minder transparant voor de consument, en dus zouden we ook volgens de VREG niet de juiste methode hebben gekozen. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.